

Zemheride Unutuldum Ben

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 26 Mayıs 2019

Zemheride unutuldum ben;
Kuş tüyünden yastığımda
Bandım her hücremi
Ertesi koşturmaların,
Sudan sebeplerle sevemedi kimi.

Hayli yorgundum Mevla'm
Dinlemekten yorgun güncemi
Somurttum sakilce içimdeki devinime.
Bir koşu sevdim ben serildim de
Aşkı tahakküm altına alan hangi zafiyetse.

Uyumsuz addedilen bir misafır olsa olsa
Közünde ömrün dumanı üstünde şiirlerim
Belki de en şirin sitem sevdiklerime verdiğim
Günü birlik bir aşktan yorgun âlemin sevdalı yüreği
Sadece ve sadece Hakkın nezdinde.

Ölü taklidi yapıyor şiirlerim
Terennüm yüklü afakın da gözden düşen
Üç beş damla yaşa müdahil bir yas,
İçimin kazındığı sahur vakti bir teselli
Göğe dönük yüzünde efkârımın
Devasa bir çiçek sözüm ona
Buyur ettiğim hanemde tüm acıları yerli yersiz
B/andığım bir martaval
Köhne bir lahit belki de uyuya kaldığım ölüm öncesi.

Sivri dilli mahşer;
Asık yüzlü matem
Devrik cümlelerde közüm
Lanet okuyan hangi fani de süzüldüm günden güne?

Dillenen Anka;
Sözcükleri yutan nimet yerine

Lenduha bir biblo muyum ne?
Acılardan örüldüğüm hangi ara baş koydum ben İlahi Aşka?

Terennümler dilenir de dillenir
Sevdanın kabrinde öykülerim canlanır
Diri yüreğin de mahşeri her seher vakti
Çapulcu bir imge ısıklar beni
Ne zamanki yolum düşse sefil bir şiire.

Bir mintanda saklı eteğimdeki taşlar
Yaşlarını bahşetti kader:
Başım gözüm üstüne matem ve tüm mahrem
Duyguların uykusu gelmeden gitmeliyim
Uyutup aşkı ve zaafılarımı düşmeliyim yollara
Yüreğim naralar atarken aşk diye diye.
Sonrası Allah kerim, azizim
Yeter ki sonlanmasın yetim cümlelerim.